

ሹዋ ብትን ተማሪ ሲለቀቅ

መበታተኛ የሰዓት ደወል

ቢንቃጨል

ሕፃናት ሙሉ ክፍል

(የብዙ ክፍል)

ብዛቱ ፈንድቶ ፤

ያ ረጅም ደረጃ

ወለም ዘለም ዐይነቱ

ከፎቅ እፎቅ

እስከ መሬቱ

እስከ መውረጃው

በተማሪዎች ተሙላልቶ ፤

ወይ ልጅነት

የፍጥረት ኀይል

ነፋስነት ።

እንዴት ተጨነቀ ያ ደረጃ

ሲያስተጋባ ጨኸቱ

ጆሮ ሲሠረዝር ፉጨቱ ።

ሹዋ ብትን

ቁልቁል ሲንደረደር

ዐሥር መቶ እግር ።

ጭንቅ ጭንቅ አላት

ያቺ ግቢ

ያቺ መሬት ፤ የልጆቹ ትምህርት ቤት ።

የደሴት ነዋሪ

እኔነት አንድ ሰው

እኔነት

አርባ ዓመት ዕድሜው

ትምርቱ የባሕር

እንደ ፈረንጆች የሚኖር ፤

ቤቱ ብርቅርቅ

በሶፋ ቲቪ ጭንቅንቅ ፤

ምንትስ መኪናው

ሬዲዮ ቴፕ ያለው ።

• •

ቢሮው ሰፊ ሰፊ ሰፊ

ልቅ

በሥጋጃ ምንጣፍ ድምቅምቅ ።

ሁዳድ ጠረጴዛ ድጋፋ

ሽክርክር ወምበር ንጣፋ ።

• •

ትንፋሹን ጠብቆ

ባይተነፍስም በግምት ዐውቆ

ምኞቱን

ጣፊ ተላላኪ ሽር ጉድ

በቅልጥፍና ዱብ ዱብ ።

የሥራው ፕሮግራም

ከሰኞ እስካርብ ፤

የቀሩት በዓላት ናቸው

እሑድ ቅዳሜም አብረው ።

ባንዱ ቢስት በሌላው

አይቀርም መውጣቱ

ለሽርሽር ፡—

በየካ መንገድ

በገፈርሳ

በናዝሬት ፤ በሰበታ ።

ለንደሱ ያለ ጌታ

ምን ልዩነት አለው

ቦታን ቦታ እሚያረገው

እሱ መሆኑን ሲያውቀው ።

..

ይወጣል አንዱን ሰዓት

አንደኛውን አቅጣጫ ይዞት ፡—

ሸለለለለለል ባራት ገማ

ተንቀሳቃሽ ማማ ።

..

ሽክ ማለት የሰለቸው

ኮት ክራሻት የለው

በጉልድፍድፉ ነው ።

ጣል ጣል ሁሉን ነገር

ባለማማሩ ለማማር ።

(ማማርን ማን እርም አለ)

(ኃልደፍደፍደፍ በተባለ ?)

..

እና እሱ ፤ ሚስቱ ፤ ልጆቹ

በኩነኔ ማሕል ጸድቃኖቹ

ከለምለም ሣር ፈሰው

ሁለመናቸውን አላልተው ።

በተዛና ናቸው ፡—

ልጆቹ ይቦርቃሉ

ባልና ሚስቱ ያወራሉ

ገበያ ሲመለስ ያስተውላሉ ።

..

ታዲያንን አህዮች ያልፋሉ

ባዶ ስልቻ የጫኑ ፤

ሰዎች ተከትለዋቸው

ቁጥርጥራቸውን አዝለው

ሰዎቹ ።

ደሞ በጠርሙስ ያለች

ጠብታ ጋዝ

በጃቸው

ለራት መብሊያ መብራታቸው ።

እና ሮጥ ሮጥ ሮጥ ሮጥ

አግድም

ከፀሐይ ጋር እሽቅድምድም ።

የፀሐይዋን እንኩዋን አላውቀውም

እነዚህ ግን ገብተው

ከጎጆዋቸው

እራታቸው

ቁራሽ እንጀራ ነው

በሹሮ

የባላገር አገር ኑሮ።

..

ታዲያንን ባንድ ቅጽበት

እኔነት አንድ ሰው

ይይዘውን አጣው

ተደበላልቆበት ስሜቱ

በማየቱ

ጠብታ ጋዝ ፤

የጠርሙስ ውስጥ ውዝዋዝ ።

..

እኔነት አንድ ሰው

እንደ ዘበታ ዘበት ታወሰው

ያለፈው

ልጅ ሳለ የነበረው ።

..

ልጅ ሳለ ይላላክ ነበረ

እንደ ልጅ እየበረረ ።

የተጣጣረች ቁምጣውን ታጥቆ

ቁምጣዋን በጥብቆ ብጤ ደብቆ

ካረብ ሱቅ

ሲጠይቅ

ጨው ፣ ዘይት ፣ ጋዝ

በስሙኒ

በናትና ልጆቹ ተዛዝኖ

መሆኑ ነበረ የሳምንቱ መኖ ።

ለኑሮ ሰበብ

እንጀራ ሸጦ አዳሪ ቤተሰብ ።

ካይኑ እስኪጠፋ ተከተለው
ጠርሙሱን
የትዝታ ምክንያቱን ።
እና እንደዚያው እየተከተለ
አለ ፡—

..

አብረን የነበርንበቱ
ጊዜው
ቅጽበቱ
እንደ ትናንት ብቻ ርቀቱ ።
የደም ውፍረቱንም ያህል
ውፍረቱ
የዝምድናችን ዐይነቱ
የኔና ኔና
ጠርሙሱን ያንጠለጠሉቱ ።

..

ታዲያንን
የነሱ እንዲያ ሲሆን
የኔው እንዲህ መሆን
ምን ትርጉም ይሰጠው ?
ወይኔ እኔነት
እኔነት አንድ ሰው ።

..

ደሞ ያለኝ ይመስል
ከሰው የተሻለ ጭንቅላት

— ፻፲፪ —

የትምርት ዕድሉ መምጣት
ለኔ
ምነው በደነቆርሁ
እንደነሱ ፤
ኤቢሲዲ ባላልሁ
ዛሬ ባልተሙዋገትሁ
ባላጣላሁ
ነፍስና ሥጋዬን ።
እየጮኸ ተነሣ ፡— «ተወኝ ! »
ቁልፉን አነሣ
የመኪናውን ።

..

ፀሐይ ተዘቅዝቃለች
ብርድ ተክታለች ።
ሹራብ ታለባብሳለች
ሚስቱ
ልጆቹን ።
አንቀሳቀሰ መኪናውን
እሱ
መኪና አራት ጎማ
ተንቀሳቃሽ ማማ ።
እና
ሸለለለለለል ወደ ቤታቸው
እሳት ነዶላቸው
ከሣሉን
የፈካ ነው ምሾታቸው ።

— ፻፲፫ —

ባልጠበቁት ነገር አንጀት ሲያር

በፈረንጅ ትምህርቱ ዘበነና
ልጁ

ወላጆቹን

ዘመድ አዝማዶቹን

ዝምድናውን ነፈጋቸው

ባዕዶች አርጉዋቸው ፤
ለኔነቱ ፤—

ብሉ !

ዐፈር ብሉ !

ላይቀርልኝ

የይውጣልኝ

(በመጽውት መጽውተው)

ገንዘብ መላይ ጣለላቸው ።

• •

ተመጽዋችኝ ከበድን ልጅ

በበድን እጅ

በድን ገንዘብ ተመጽውተው

ተጣጡ ከልጆቸው

ልብ ለልብ ተጠፋፍተው ።

• •

እና ያደርጉትን ቢያጡ
ያን ጊዜ

ስለ በደነው ልጆቸው

እርም አወጡ

ሙሾም አወረዱ

እንዲህ ብለው አረገዱ ፤—

• •

ስንፍም አብሮን ፍጥ

ስንከስም አብሮን ከስጥ

የኑሮአችንን ቁስልስል

የሚኖርልን ነው ስንል

ወይ መታለል ፤ ወይ መደለል ።

ለስትሮ ነኝ

ሲሳካልኝ ቁጢጥ
ከብርኩማ
የለስትሮ ማማ ።
ካልተሳካ በርከክ
በጉልበቴ
ሲሚንቶ ሆኖ ምሹቴ ።

..

እጫማው ሥር
ጎማ እመስል
ጥቅልል ብዬ
እምስም መስዬ
እግር
የሸማኔ መወርወሪያ
ብሩሽ
ድብብቆሽ
አጫውታለሁኝ ፡—

..

ብሩሽ ሲሮጥ

ቀኝ እጄ ሲያረዋረጥ ፤
ብሩሽ ሲሮጥ
ቀኝ እጄ ሲያረዋረጥ ፤
ሲያቀርብ
ግራዬም ፡—
ጨርቅ ፤ ውሃ ፤ ቀለም
የትብብር ሥራዬ
ጫማ ጠረጋዬ
ፋብሪካ መስልዋል ፡—

..

አንዴ በቀኝ
አንዴ በግራዬ ፤
ያንን ብሩሽ
መለስ ቀለስ
መለስ ቀለስ ፤
ልቡ እስኪጠፋ
በለስትሮዬ ደገፋ ።

..

መጨረሻዬን በከፈይ
የላይ የላይ
ዳበሮ ዳበስ
ዳበስ ዳበስ

የጫማው ጥቁረት
ወዘተ እንዲያበራ
ከሩቅ እንዲጣራ ።

• •

ሁዋላ
የጫማው ጨለቅለቃ
ያፍካካኝ ቢበቃ ፤
ቁዋቁዋ ቁዋቁዋ
የሊስትሮ ቁዋንቁዋ
ተናግሬ

እና ተኮርከሬ
በድል መንፈስ ፤
ሣቄ እንዳያመልጠኝ
ከንፈሮቼን አቁዋጥሬ
ቀና ብለው
የሽቅብ ተኮሼ
ዐይኔን

« ጌታዬ »

የጫማው ባለቤት
ባሳብ ዳገት
ወደ ሰማይ መጥቆት
መመለሱ ኖሮ
ዐይኖቼን አጣምሮ
ቁቁል

በተሳነፈ ፍጥጫ
ቢጫነኝ

ከሲሚንቶ አጣበቀኝ ።
እና እተጣበኩበት
ድምቡሎ ጣለልኝ
እንደ ዘበት ።

• •

« ለጌታዬ »

ለጫማው ባለቤት
እጅ ነሥቼ ፤
ድንቡሎን አንሥቼ
አልኩኝ

ድምቡሎ
ዐሥር ሳንቲሜ ፡—

ክብ
ድምቡሽቡሽ
ግብግብ እምልልሽ
ልደብቅሽ
እስከ መስቀል ፤
ላጉዋጉዝሽ
እስከ እምደበር ።

እዚያም መከሬ
ከወላጆቹ ፤
ዋጋዬ ነሽና
የድካሜ ፤
ስለዚህ አክብሬ
አስይዝሻለሁኝ ሥራ
እንደባህላችን
ተመሰጣጥሬ ጥሬ ።

በኩለ ሌሊት ፀጥታ ከሻማ ጋር ተፋጥጮ

የዚያንን ጨለማ ውፍረቱን ሠርሥሮ
ሥርሥሩ ውስጥ ደሴት ፈጥሮ
የነበልባል

የሻማ ሻማ ሻማ
ሻማ
ተፋጥዋል ብርሃንና ጨለማ ።

• •

የግፋ ተጋፋ ነበር
ፍጥጫው
የድፈቅ ተዳፈቅ ነበር
እርግጫው

የሻማው ብርሃን ከጨለማው ፡—
ትግል ፤ አሁንም ትግል
የነበልባሉና የዚያ ጨለማ ጥል ።

• •

ነበልባሉን የተሸከመው ክር
በማሕል

ከዘራ ይመስል ተቀልሶ
ካናት

ቅልሱ ነበልባሉን ጥሶ

የሱ አፍንጫ ፍመት

የፍመቱ ግለት

የግለቱ ቅላት

ቁስል መስልዋል

እና ይቆጠቆጠዋል ፡—

ካየሩ ውስጥ

በብርዱ

ከነበልባሉ ውስጥ

በነዲዱ

ጥቂት ጥቂት ጥቂት ጥቂት በጥቂቱ

ቁስለኛው ክሩ

ምግብ ሆነና ለሻማው ነበልባል

ለሳቱ

መሥዋዕት ሆነ ሕይወቱ ።

የረፍት ዐይነት

በጥትና በንቅልፍ ወንድማማችነት

የጭካኔ ነገር እኮ አለበት ።

ታዲያን

ከእንቅልፍ ጨካኝ ያለ

ከጥት ላላ ያለ

በኖረ

ይስማማ ነበረ

ለረፍት ፡—

ሕልም የሌለው እንቅልፍ

(በድንኑነት)

ተተኝቶት

የማሰቢያው ሞተር

ጭንቅላት

እሱ እራሱ ቆጥት

እስካስኩዋሉ እስከኔነት እምብርት

ታርፎት

ታድሶ ይነሣ ነበር

ሰው

የቢሆን ቢሆን ቢሆን ኖሮ ቢሆነው ።

ስንፍና በሮሮ

የብዕሩን ሰውዬ ምን ላርገው
የምታመቱ ሮሮዬ እሱ ነው፡—
እንዳልገለው ያስፈርድብኛል
እንዳልተወው ተባይ ለቆብኛል፡—
የፊደላት ተባይ፤
ቁም ስቅል እሚያሳይ
እንደ መቃብር ትል የሚበላኝ
እና ከጣፈጠ እንቅልፌ እሚቀስቅስኝ ።

ፀሐይዋ ስትሞተው

ወደ ጥቁረቱ ባደላ ቅላት
የደመና ቅላት
በዚህ በኩል
ወገብዋን ተጠቅልላ፤
የማታዋ ፀሐይ
ስተተተተተት ስመጠኝ
እየተወኝ፤
አሁንም በዚህ በኩል
የጋራውን ጥቁረት ።
የጋራው ጥቁረቱ
ተንተርሶት
የደመናውን ተቅላሎት ።
ያን ተቅላሎት እየለወጠኝው
ወደ ክስመት
ክስመቱን ወደ ጥቁረት
ጥቁረቱን ወደ ጨለማነት
ቀስ በቀስ አስመጠኝው
ዓለምን
በዳፈን ተወኝው ።
እና እኛውም አየነው

አለመኖርን አየነው
ከዋሉበቱ መጥፋትን
ባዶነትን ተፋጠነው ፤
ቀረነው ፤
በማግሥት ተስፋ
የሕይወት ኅይሉ እሱ ነው ።

ያንድ ትውልድ ሙሾ

ኅርነን ኅርነን ያን ጉሮሮ
በንጉርጉሮ ፤

ወዲያው ደንደን ደንደን
የክራሩን ጅማት
ሊያስታርቅ እያሻ
ድምፁን

ከክራሩ ቅኝት ።
አስቸጋሪ ሥራ ፤—
አንዴ እንጥስታ
አንደዜም ትንታ
አንዴም ጉንፋን ፤
(ጉሮሮ እሚያፋፍን)
ጥረጉ ጥረጉኝ ይላል
በሀሀታ ።

ያ ያ አደነቃቀፈውና
አቃተው ፤
ማስማማት አቃተው ፤
እንጉርጉሮውን ከቅኝቱ ።
የዚያ የዚያ ብጤ

ሕይወትና እኔ
 ልንተያየው ስንለው
 ውልብ ይላል ያላሰብነው
 በኛ ማሕል
 ምትሐት ይመስላል ።
 እየተንጨረጨረ
 እየዛተ ፣ እየፎከረ
 የሚል ፤—
 እስቲ !!
 እንዲያው እስቲ !
 ላታይ እማትችለውን
 ታይና ታስተውልና
 ላትሰማም እማትችለውን
 ትሰማና ታብላላና
 ላታስብ እማትችለውን
 ታስብና
 ይልና
 ያስተውለኛል
 ዐይኑን ያፈጥና ።
 ታዲያንን ያን ጊዜ
 አንድ ዐይነት ድንዛዜ
 ተሰምቶኝ
 ልጆቼን አስባለሁ
 ሚስቴን አስባለሁ

ለኑሮዬ እሳሳለሁ ።
 እና ይገባኛል
 እረዳለሁ ፤
 ያን ጊዜ እረዳለሁ ፤—
 የኔና የሕይወት መተያየት
 የመሥመሩ ሂደት
 ቀጥታው
 ሲሰባበር አየዋለሁ ።
 ያን ካየሁ በሁዋላ ያለው
 ዝብርቅርቅ ነው ።
 ይህ እማይሉት
 አጉል ስሜት
 የደመና ድጉልጉሊት ፤—
 ጠወልወልወል
 ከልቤ ላይ ።
 ጠወልወልወል
 ከደረቴ
 ያላብ ቅልሽልሽታ
 ሁከቴ
 ወይ ቷ ብሎ አይወጣ
 ወይ አያዘቅጥ
 ዝም ብሎ አይተኛ
 አይሰምጥ

ያሳብ በሽተኛ ።
የዚህ አሳብ ግዙተኛ
እኔም

አንጎራጉራለሁ

እያልሁ

ምን ልጻፍ ?

ምን ልናገር ?

የሚጻፍስ ቢኖር

የሚነገር

እንዴት አርጌ ልጻፈው

ልናገረው

እሱ ነው

ትውልዴ ሙሾው እሱ ነው ።

አርዌ-ሰብእ

ፅንሰ—ዶሮ ዶሮ ዶሮ
የንቁላል ውስጥ ቁዋጠሮ
አስኩዋል ምግብ
ውሎ አድሮ
መድረሻው ጫጩት
ከዚያም ዶሮ ።

• •

ፅንሰ—አውሬ ፣ አውሬ
የሰው ውስጥ ፍሬ ፣
የሰው ባሕሪ
ምግብ
መድረሻው ሰው ፣—
ሰውነት—አውሬነት

• •

አርዌ—ሰብእ
በሰውነቱ
ሲያስደንቅ ፣
ያሰቅቅ
ባውሬነቱ ።
በስንት ሚሊዮን ዓመታት
ሠለጠነ
ግን አውሬነት ሆነ
ሥልጣኔው ።

ያዲስ ግጥም ፍቅር

ያለቀለትማ አልቆለታል
የሞተ እህል ሆንዋል ።
አዲሱ ግጥም ግን ድንጉላ ፈረስ
ልጋልብ ልጋልብ ይላል
 ሽምጥ
ገጣሚ ቆይ ይላል
 ተቀመጥ
 ተስተካከል ።
ገጣሚ ይመስጣል
 ትግሉ ።
ታዲያን ላዲስ ግጥም
 ሐሳብ
ሐሳብ ይኖርና
እንዴት እንደሚባል ይጠፋና
አይ ምጥ
አይ ፈተና
ይሄ ፈተና ነው የፍቅሩ ምንጭ
ወረቀቱን በብዕር እሚያስነጭ ።

አንዲት ክብ ሕይወት

በጀርባዋ የተኛች እማማ
 ተፋጣ
ከክብ ዋልታ
ወለደች አምጣ
ልጅ አምጣ ምጣ ።
..
የወለደችውን አምጣ
ከክብ ኃጅዋ አስተኝታ
ክብ እንጀራ አብልታ
አሳደገች
..
እና ባንድ ገና
— እሩርም ክብ ናትና —
እስዋን ሲጫወት ባየችው
አመሰግነችው
እግዜርዋን ፡—
ደረሰልኝ ብላ
 ላቅማዳም
የክብ ሕይወቱ ድግምግም ።

ታዲያን በዚያ ገና
 ልጅዋ ክብ ሳዱላ አየና
 ባለሳዱላይቱን ወዶ
 የወደዳትን አግብቶ
 ክብ ጋሻውን አንሥቶ
 ያባቱን
 አሐዱ አለ ኑሮውን
 የክቡን ክቡን ክቡን ክቡን "

ፋጤ ኢብሮ

ፋጤ እራት በልታ
 ማወራረጃዋን ውሃ ተጎንጭታ
 ሽምቅቅ ሽምቅቅ
 ፈርታለች ፡—
 ያ ቀልደኛ
 የልፊያ ሱስኛ
 ብብትዋን ነክቶባት
 ድንገት
 ቡፍ !
 ሥቃ እንዳይፈስባት
 ያፍዋ ጉንጭት ።
 ስለዚህ ፡ እየተከላከለች
 ባይንዋ
 ጎርጎጭ ጎርጎጭ
 ጠጣች
 ልትሄድ እየተቻኮለች
 ከዚያው ከቀልደኛ ጋራ
 ሸጎዬ
 (የቆቱ ዳንኪራ)

• •

ያ ቅላት ተብጫጮት
ፍልቅቁ

የብርሃን ጎርፍ

ጥልቅልቁ
እምተረፈ ተረፈውን
ተነድሎት
ቁልቁል

ተንጣለለ

በዚያ ባላገራዊ ቀበሌ
በማታው ዶፍ የተጥለቀለቀ
የሾቀ ።

• •

እንደዴ ነው መሬቱ

ማሸላ ዝራቱ ።

መንደሩ

ከንዳቀበት ያለ መሬት
ደረት

ወንዙ ካዘቅት ፡—

የጥድ የዝግባ ስርጭትጭት
ከደረቱ
ካዘቅቱ ።

የቅጠላ ቅጠል ቸብቸቦ
የሾቀ መሬት ጎናንቦ

ቀጭን መንገድ ትትዋል
መንገዱ ወንዝና መንደሩን ያገናኛል ።

• •

እርጥበት ነው መንገዱ እርጥበት
ሹቀት
ጭቅየት ።

ፋጤ ኢብሮ

ያንን

ድፍጥፍጥ ድፍጥፍጥ
ድፍጥፍጥ ድፍጥፍጥ

በግርዋ ፤

ቁንጥጥ ቁንጥጥ

ቁንጥጥ ቁንጥጥ

በጣቶችዋ

የውደቂ አልወድቅም ትግልዋ ።

ታዲያንን በተቻላት መጠን

ስትረግጥ

ድንጋይ ድንጋዩን

ሣሩን ሣሩን

በለመደችው ስልት

ያሥራምስት ዓመታት ትምርት ።

• •

ቅሎች ውሃ ሙሉ ቅሎች
ክብደታቸው

ከራስዎ
ከጀርባዎ
ከብብትዎ
ከጅዎ
(ያራት ውሃ ቅሎች ክብደት) ።

ከላይ የክብደቱ ግፊት
ቁልቁል
ከታች የራስዎ አካል ግፊት
ሽቅብ

ፋጤ አብሮዎ በማሕል
ፍትልትልትልትልትል ።

..

ከላይ ፊትዎ ወዝተዋል
በላቡ
ከታች ልብስዎ ረጥበዋል
በጤዛው

ነገሩ ገቢራዊ የሕይወት ትግል ነው ።
ሽብሽቦ ቀሚስዎ
ደርሰዋል

ከቁርጭምጭሚትዎ ።

..

ያ ሽብሽቦ ወጥቶ ወጥቶ ፤
በባትዎ

በዳሌዎ
በወገብዎ
ሽቅብ ተጐዳኝቶ
እንደ ጨዋ ሰው ድግድጋት
ባንዱ ትከሻዎ ወጥቶት ፤
ከዚያ ላይ ተቁዋጥሮት
ቁዋጠሮው
ተነካክትዋል ከሹሩባዎ ክምክማት
(ክምክማት)
የልጃገረድነት ምልክት ።

..

ታዲያን ፤ ወዮ እግርዎ ይስትና
በድጥ

ሰማይ ወጥታ ትፈርጥና ።
አያድርስ !

ውሃ ሲፈስ ላይታፈስ ።
ወይ ያ ዝግባ ቁልቁል ይለቅና
ባለጌ ቅርንጫፍ
ነፋስ አወዛውዞት አየር ሲቀዝፍ
(አጉል ልፊያ)
የራስ ቅል የሚገርፍ
እንደዚያ ቀልደኛ
የልፊያ ሱስኛ ።

..

ለማንኛቸውም እያፈራረቀች

ግራዋን ቀኝዋን

ግራዋን ቀኝዋን

ዳገቱን ቡዋጠጠች

ያንን ዳገት

ሙልጭልጭ ፤ ጭቅየት ።

• •

ፋጤ እቤትዋ ስትደርስ

የስዋ አዩ

(ናት)

እሳት ታቀጣጥላለች ፤

ኢብሮና ልጆቹ እንደተኙ ናቸው

የጡዋት እንቅልፉ ጥዋዋቸው ።

• •

የኢብሮ ልጅ ፋጡማ

ምንም ሳታቅማማ

ሸብረክ ከውጭ

— ፻፵፪ —

ከጠዘየው ሳር ላይ

ቁጭ

አንድ ባንድ

ሸክምዋን ለማውረድ ፡—

ምስኪን ፋጤ ምስኪን

ምስኪን ዱብራ ምስኪን ።

— ፻፵፫ —

የድል በዓል ማለዳ

ለፍሬው ወርቅ
አድዋ ለቀሩት

ውልብልብልብልብልብልብልብ

የቀለሞቹ ውልብልብ ፡—

ያረንጉዋዬ

የቀይ

የደማቅ ቢጫ ውልብልብ ።

የባንዲራዎች ፍንጥቅጥቅ

ባዲሳባ ፡—

የድል በዓሉ አበባ

(ያድዋው ድል) ።

ውልብልብልብልብልብልብ

ያስጋልብ አስጋልብ

ባንዲራችን ድል ስታጨበጭብ ።

• •

የባንዲራዎቹ ጭብጨባ

የቀለማቱ አበባ

እየተራገበ በየካቲት ነፋስ ።

ያ ተራግቦት ፣ ቀስ በቀስ

የልቤን ብብት ነክቶብኝ

— ፻፵፬ —

የእንክትክት ሣቁን አሳቀኝ ።

እና ነንሲርቤ

ሲርባ ሎላ ነንሲርቤ ።

በሲርባውም ሰክሮ ልቤ

የስካር ሲርባ ነንሲርቤ ፡—

• •

እርግፍ እርግፍ ከትካሻ

በስካር ላይ ስካር ስሻ ።

የስካሩ ሲርባ ስሜት

አምታቶኝ

ዐይነ—ልቦናየ

ትቶኝ

የቀርዖን

ሄደ

እስከካድዋ ዘለቀ

እዚያም አንዳጽም አደነቀ ።

• •

ዐጽሙ የዛሬ ስንት ዓመት

ከስንቱ ስንቱ ስንቱ ጋር

በዚያ በውጊያ ድንቁርቁር ፡—

ጥይት ከመድፍ አፍ ሲወጣ

ጠመንጃ መትረየስ ሲንጣጣ

የወደቀው የሚቀብረው ሲያጣ

— ፻፵፮ —

ያ ወታደር

የሚደነቅ

በዚያንን ቀን ቢወድቅ

ኖረ ዐፈር ቅጠል ለብስሶ

ድንጋይ ተንተርሶ ።

ዐይነ—ልቦናዬ ያን ዐጽም ያያል

የድል ሜዳውን ይቃኛል ።

..

ባድዋ ድል በዓሉ ማለዳ

የበዓል መድፋ ቢንዱዋዱዋ

(ዱዋ ዱዋ ዱዋ ዱዋ !)

ከሞት እንቅልፍ ተቀስቅሶ

ያ ዐጽም ዙሪያውን ደባብሶ

ጉሮሮውን ጠረገ

(እህህህህ ! እህህህህ !)

እና ጠየቀ

ዱዋ ዱዋው ምንድን ነው ?

ገብር ገብሩስ የማነው ?

እና ያዳምጣል ።

በቅጠላ ቅጠሉ ኮሽሽታ ተናድዋል ።

ቆይቶ ግን ይገባዋል

ሙሆኑ

ሙድፋ

— ፻፵፯ —

በሕይወቱ የተገዛ የድል አብስሮ

ገብር ገብሩም አብሮ ።

..

ከዚያንን አድርሶት

ካመት ዓመት አድርሰኙን ጸሎት

ተኛ ተመልሶ

ድንጋዩን ተንተርሶ

ከታች

ዐፈር ቅጠሉን ለባብሶ ።

..

ከዚያን ያንኮራፋል ፡—

ኮ—ር ፣ ኮ—ር ።

ኮ—ር ፣ ኮ—ር ።

እንደዚሁም በቅብልብል

ኮ—ር ፣ ኮ—ር ።

ኮ—ር ፣ ኮ—ር ።

የወደቀበቱ ሜዳው

ተረተሩ

ቀን የማይለውጠው ምስክሩ

የዚያ ጀግና ፣ የዚያ ኩሩ ።

..

— ፻፵፯ —

በዚያው፣ ዐይነ—ልቦናዬ ቀጠለ
የጦሩን ሁኔታ አስተዋለ
የሆነውን በዚያን ሰምበት
ያ ወታደር በሞተ ለት ።

እዚያ ሜዳ፣ እዚያ ተረተር
አንድ ነገር
የተቅላላ ጎራዴ
ሰለት

ሲያር ይኖራል፤ ጸጉሩን ሲነጭ።
እዚህ አለቀ ያይነ—ልቦናየ
ሂደቱ

ያን ዐጽም ስሞ
ያንን ሜዳ ፣ ተረተሩንም ተላልሞ
ኃልቦ የመጣ ነፋስ
በደስ ደስ
ያስኃልብ አስኃልብ
ውልብልብልብልብልብልብልብልብ
ባንዲራዎቻችን ሲውለበለቡ
 ሲያጭበጭቡ
ባዱላባ
ያድዋ ድሉ ድሉ ድሉ ድሉ አበባ ።

የፍግ ላይ ስጥ

የብቅሉን ያህል እንኩዋን ዋጋ ያጣ
ጉርብጥብጡን እያስጣጣ
መንቀሳቀስ ያቃተው

መገላበጥ

የመጨረሻ እስትንፋሱን ሊሰጥ
የሚያጣጥር፣ የሚያምጥ
እነሆ ስጥ ፤
የፍግ ላይ እርቃነ ሥጋ ።

• •

ከቁሻሻ ማሕል ተንጋሎ
ጉርብጥብጡን ጥሎ
እራሪውን የሚያሳይ
አብዋራ አመድ ለብሱ
የከተማ ጥራጊ ትራሱ
እነሆ ስጥ
እርቃነ ሥጋው ግልጥላጥ ።

• •

ከከተማ ጥራጊ ላይ ወድቆ

ሰውነት ካልሰውነት አተናንቆ
ሊጠረግ
ሊጠብቅ

አንጋጠም ብለው ከንፈሮቹ
ብልዝ ያሉበት ጥርሶቹ
ገጠው

ይሥቅ ይመስላል
በሁኔታው፡—

ባላፈ ባግዳሚው
የሙታን ቁዋሚው ።

• •

የሚሥቀው ግን ሲያሾፍ ነው፡—
በተራቃቂው ሰው

በሚፈላሰፈው
በሚደርሰው፡—

ስለ ሰብአዊ አሳቢነት
ስለ ብሔራዊ አንድነት
ስለብሮ አብሮነት
አዳማዊ

ስለቁሻሻ ላዮች መብት ።

• •

ከትከት ከትከት !
ከትከት ከትከት !

ይሥቃል

ይላል ፡—

ጣፊው ወረቀቱን ሞላው

ሆዴ ግን ባዶ ነው ።

እና

ከትከት ከትከት !

ከትከት ከትከት !

ይሥቃል

የሙታን ሣቅ ።

እነሱስ ይሥቁ የል

ባጽማቸው

ሮሮ እኮ አላቸው ፤

እንደ ፍግ ላዩ ስጥ ።

ትውልድ አብሮ ሲኖር

ለፍሬዲሞስ

ያባዩና የማዩ ትልቅ እንግዳ

መጥተው

አባባ አጥሜ እልፍኝ ናቸው ።

እዘፍ እዘፍ

ከግራቸው

እየተሸቀዳደምን ሳምናቸው ።

የግራቸውን አቡዋራ ጠራርገን

ከከንፈርቻችን

ተሳምነው ሁላችን ።

..

ላባዩና ለማዩ

ሁላችን

ነበርን

ልጆች ፤ ዘመዶች

አሽከሮች

ወይም ባሮች ።

..

ወዲያው ፤ የጣት ውሃ ተበላና

ስንና ብርት ይገፍ ዝቅ አልኩና

እጠብቅ ጀመረ አባባ አጥሜን
እስኪያቆሙ ወሬያቸውን ።
ሆኖም ብዙም አልፈጀም ሥራቱ
የስንና ብርቱ ።

..

ፍራት ፍራቱን እያለው ፣ መሶብና ድስቱ
ገምቦ ጠላ
ታጅቦ ባንኮላ
ተጀመረ የግብር ድምቅምቁ
ያሽከር ባሪያ ጭንቅንቁ
የልፍኝ ማድቤት ብቅ ጥልቁ ።
እኔም ለልማድ ታዝዜ
ቆምኩኝ

ግድግዳውን ይዜ ፣

አሳምሬ ድግድጋቴን ፣

ሰጥቼ ጀርባዬን

ለነሱ

እንዳላያቸው ሲጎርሱ ።

..

ብዙ ቆይቶ የሥራት ክለሳ

መሶቡ ሲነሣ

ከፍ ሲል

እንደ በፊቱ ስንና ብርት

እጅ ማስታጠብ

ጉብጠት

ሥራዬ ነውና ተወጣሁት ።

..

ከዚያን ቡና ይቀርባል

ዕጣኑ ይጨሳል

እና በማሽላ ቆሎ

ፍንጥቅጥቅ

ወሬ ሲደምቅ

እኛ እኛ እንባረራለን

እንዳንሰማ

ዐዋቆቹ የሚሉትን ።

..

እኛ በልጅነታችን

ወይም በተዋልዶ ዝምድናችን

ካሸከር ባሪያው ተለይተን

ለብቻችን

ቀመስመስመስመስመስ

ላስ

ያቺን ጤፍ እንጀራ

ልስልስ ።

ከናባዬ የተረፈው

ቁርስርሱ ሁሉ ወጥ የነካካው ነው ።

ለልጅ ይሄ መቼ አነሰው

ንፍሮ ቆሎውም በቂው ነው ።

..

የነጋሼ ባንጃው ፣ የነሱ ግን

ፋንታቸው

የዘንጋዳ እንጀራ ጋሬውን ጎዝጓዞ

ጋሬው በባቄላ ንፍሮ ታግዞ

ቁጭ ብሎላቸዋል ምሳቸው

ቡና እስኪከትም ገና ጊዜ አላቸው ።

..

ጋሼ ባንጃው ገና ጋሜ ሳለሁ

ጥብቆዬንም አርዝሜ እንደነበርሁ

ከዚያኔ ጀምሮ

የኖረ ነው ላባዬ ተቀጥሮ ።

እነእትዬ ዓመቴም

ጋሼ አረሩም

አሉ

እኔ ሳልወለድ ሠርግ የበሉ

የናባዬን ።

..

— ፻፶፭ —

ለኔ እኒህ ሁሉ ፣ እናባዬም ተጨምረው
አዛዦቼ ናቸው ።

እኔም እምቢ አልል (ምን ቢቆርጠኝ)፡—
ዱላ ይከተለኝ ፡—

ጡጫ

ቁንጥጫ

ወይም ኩርኩም (የንዴት መወጫ ።)

አናድጃቸው ፡—

ኖር አልልም

አልላክም

የምታወሩትንም ልስማ ብያቸው

የመሰለኝን ልናገር ብያቸው

ይግደሉኝ

ደሞ ካዋቂ ጋር ብለውኝ ፤

የእኩል ቤትም ብለውኝ ።

እኔውም አልደፍር

ተቀጥቼ ያደኩ ፣ የሠለጠንኩኝ በበትር ።

..

እኔ ፣ እሺ ጋሼ ፣ እሺ አብዬ

እሺ እቴቴ ፣ ሸንኮርዬ

እያልኩኝ

— ፻፶፭ —

አሥራምስተኛ ቡሄዬን አከበርኩኝ ።
ታዲያንን እነሱም ይወዱኛል
ጨዋ ፣ አንገተ ሰባራ ፣ እሺ ባይ ይሉኛል።
ጎሽ ጎሽ ፣ ልጅ እንዲህ ነው

የተባረከ

ልጅነቱን ለይቶ ያወቀ

ይሉኛል ።

ይህ ቃላቸው ፣ ታዲያን ፣ ስሜት ያማልላል
ምትሆኑ ነው

ያሥራል ፣

ነጭ ጥብቆ ፣ ጥብቆ ነው

ይጠለቃል ።

ባለ ዝምዝማት ጥብቆ

ያምራል ።

..

ታዲያን ያን ጥብቆ ምን አድርጌ ልላፋበት
በልጅነት ስሜት፣ አይምሮዬ ተለል ብሎት
ስሜወት ስላፋበት ፣ ቢያድፍብኝስ

ቢቀደድብኝስ

ምን ይለኝ አባዬ

ምን ትለኝ እማዬ

ጋሼ ባንጃው ፣ እነእትዬ አመቴስ

የመንደራችን ሰዎችስ

ምን ይለኝ !!

..

ይሄ ይሄ ሁሉ ይዞኝ

ላፈር ድንጋዩ ተገዛሁኝ ።

እራሴን መሆንን ገለል አደረኩኝ ፤—

ስለ ቁጣ

ስለ ይሉኝታ

ስለ ውዳሴ ከንቱ ጎሽታ ።

..

እነዚህ እነዚህ ፣ ከባህል ጋራ ተጋግዘው
ራሴን መሆንን ከሰውነቴ ዕመቅ ቀብረው
እራስነትን ረስቼው

አሁን ፣ ባየውም አላውቀው ።

ስለዚህም የምኖረው በበድንነቴ ነው፤—
ታላላቆቼን አይቼ

የባህልን ቁዋንቁዋ ገምቼ

ሁሌ ልጅ ፣ የልጅነት ክታቤን አንግቼ ።

..

እንደዚህ ከድሜዬ

ያሥራ አምስት ዓመት ኑሮዬ

ኖሮኝም አያውቅም የግል ኑሮ
የኔ እኔነት በትልልቆቹ እኔነት ተሠውሮ።

..

ቢሆንም እንግዲህ ላቅማዳም ደርሼ
በሙሽራ ወጉ ተኮፍሼ
ጎጆ ስወጣ ነው
ሰው የምባል፣ ከልጅ ቁጥር እምወጣው ።
ለዚያውም ለዚያውም ትግሥቱን
ትግሥቱን ቢያድለኝ
እስኪሹልኝ
ሚስት
ሀብትና አጥንት ያላት ።

..

በማሕሉ፣ በሄ ሁሉ፣ እንዳመጣጡ ሄደና
የተፈለገውም ሁሉ ተገኘና
በሬና መሬት ሰጥተውኝ
ጎጆ አወጡኝ ።

..

ታዲያንን፣ በሄውን በቡሄ እያስከተልኩ

— ፻፳ —

ብዙ በሄዎች ኖርሁ ።
እና ዛሬ
ከሌሎች አባቶች ተደምሬ
ዘጠኝ ልጆች አሉኝ
አዲስ ትውልድ ሆነው ሁሉ
እሚፋጠጡኝ ።

..

በነገራችን ላይ
ዛሬ
ከተማ ከገባሁ ጥቂት ተማምሬ
እንደጊዜው
ማድቤት ከልፍኝ ለይቻለሁ
ልጆች ማስቆምም ትቻለሁ
ስበላ
እንደዚሁም ይህን የመሰለ ሌላ ሌላ ።

..

ታዲያን ከልጅነቴ ጀምሮ የያዘኝ አባዜ
አብአኃዜ
አባትያገፍ

እሱ፣
ዛር ይመስል
(የዛር ጨንገር)
ከሰውነት ተዋህዶ የሚያስጨፍር
(ዕድሜ ሙሉ የሚያስጨፍር)

— ፻፳፩ —

ቀስ በቀስ ፣ ያ ቁጣ ፣ ያ ግልምጫ
ግፋም ሲል ፣ ያ ከርኩም ፣ ያ ቁንጥጫ
ተጋግዘው

የኔን እኔነት ጠምዝዘው
አልመዝምዘው
ሌላ እኔነት ፈጥረው
ውስጤ

የፈጠሩትን እኔነት መሣሪያ አርገው
ይኖራሉ፤ እኔ ከዳሚያቸው እነሱ ዛር ሁነው።

..

ያ ዛር አምበርክኮ
በፍርሃታዊ አምልኮ
ይጠብቃል ፣ ያስጠብቀኛል ባህሉን
ኅብረተሰብአዊ ተዋረዱን
ሰልፉን ፡—

ከታች ከታች ፣ ከባሪያ አሽከሩ ጀምሮ
ሽቅብ እስከ መንበረ ጸባኦት ተወርውሮ
ሁሉን ያሰለፈ ፣ እንደየክብሩ ደርድሮ ።
ይህ ዛር
ይህንን ተዋረድ ለማስጠበቅ
ለማስከበር

በኔ ተረማምዶ
መያዝ ይፈልጋል ፣ ልጆቼን ጨምድዶ ።

..

ዛሩ ሰውን ሲጨመድድ
ዕድሜው

ብዙ ብዙ ዘመናት ነው
ሰውም እምቢ ሲለው፤ እንደዚያው ነው፡—
የስድስት ዓመቱም ልጄ

..

የጄ ላይ ተክል ፣ ያይን ብሌኑ ወዳጄ
እሱውም ፣ በራሱ መንገድ
እምቢያለ መጨምድድ ፡—

..

አንዴ ትሕትና ላስተምር
ሠራተኛ ስታዝ፤ «እባክህ» በል ብየው ነበር
ትናንት «እባክህ» ሳልል አዘዝኩት ፤
ይህ ቆጭቶት
«እባክህ» በል አለኝ
እና በሕሊና ተጠየቅ ጠመደኝ ፡—

..

እባክህ በል ብየው ፣ አንተም እንጂ ካለኝ
ያቻ ላቻ ኑሮውን ጠየቀኝ ።
እና ጥያቄውን «እምቢ» ብየው

እሱም

ቢለኝ

« እምቢ ! »

ምን ሊውጠኝ ?

..

እንደዚህ ነው ትውልድ ሲያምፅ ፤

እኔን አልፎ፣ ወደሁዋላ ዛር እሚያስደነግጥ።

..

እኔስ ስለፍቅሩ እምቢ አልልም

የዱላ ዳኝነት አልፈልግም ።

ባባትነቴ ላዝ ስችል

ታዝዝ

የስድስት ዓመቱን ልጄን ፣ እጁን ይዝ

እምክራለሁኝ አንድ ነገር

ዛሬን አብሬው ለመኖር ።

የትናንትናንም ነገር

እያጠናነው በቦታው ፣ እንደነበር ነገር ።

ምክንያቱም ፣ ልጄ ፣ የነገ ሰው

ለነገ እሚበጀው እኔ አይደለሁም እሱ ነው።

እና አሐዱ

የትውልዴና ትውልዱ

አብሮ አብሮ ፣ አብሮነታቸው ይሄ ነው።

የሽብር - ግርግር ማግሥት

ያስተዳደግ ምሹትዋ

ድንገት

ሽልቅቅ ብሎ ወድቆባት ፤

ነጠላ ብጤ ደርባ

ተከናንባ

የደረሰላትን ያህል ፤

ወደ ሱቅ ሔደች

ተልካ

መላክ ያልመደች ።

..

ወደዚያ ሱቅ ሱቁ ስትሄድ

በመንገድ

አትገላመጥ አትሥቅ ፤

መሬት መሬቱን እያየች

ቀጠለች ፡—

ቅንጥስ ቅንጥስ

ካንገት

ከወገብ ፤

ደንቀፍቀፍቀፍ ከግር

የፍራት ነገር ።

• •

በዚያ ማግሥት

ተራው ሕዝብ ሲራመድ
ሲሄድ

የግሩ ፍጥነት

ብዛቱ ፤

የልብስ መፋተግ

ፉጨቱ ፤

በርምጃው ስልት ገብቶ
ይለዋል ተስማምቶ ፡—

ሽብር ሽብር

ሽብር ሽብር

ግርግር ግርግር

ግርግር ግርግር ።

• •

ታዲያን እስዋ

ስታቦቃ

እንደሚሰበር ዕቃ

ዳርዳሩን

ዐፈር ዐፈሩን ፤

ለሕዝቡ ሊቃ

— ፪፻፯ —

አስፋልት አስፋልቱን ።

• •

ደሞ ምንኛ ራቀባት

አለወትሮው

ያ ሱቅ

ቢሉት ቢሉት አያልቅ ።

ደርሳውስ ምን ልትል

(ልታዝ ልታባብል ?)

እንዴት ልትጠይቅ

ሥራቱን እማታውቅ ።

• •

ብቻ

የጭንቅ ጭንቅዋን

አለች

ያምሳ ሳንቲም ቡና

(እባክዎን)

ጨውም ያምሳ ሳንቲም

(እባክዎን) ።

በግማሽ የሰማት

ከሚዛን እወረቀት

ሰጣት

— ፪፻፯ —

ወርውሮ
የሽብር ማግሥቱ ኑሮ ።

• •

መላክ ያለመደች ፤
እንደ ምንም
እየተደነባበረች
ገዝታ ተመለሰች ።

• •

ታዲያንን ስትመለስ
እንደ ቅድሙ አሁንም ፤
ስትሄድ ዳርዳሩን
ዐፈር ዐፈሩን
ለሕዝቡ ሊቃ
አስፋልት አስፋልቱን ።
እና ነጠላዋን ደርባ
ተከናንባ
የደረሰላትን ያህል ፡—
ቅንጥስ ቅንጥስ
ካንገት
ከወገብ
ደንቀፍቀፍቀፍ ከግር
የፍራት ነገር ።

• •

እንደ ምንም ደረሰች
ከቤት

በግረኛ በር ገባች ።
ብቻ ከዚያ ወዲህ
አልታየችም
ምክንያቱን እንጂ ።
ወዴት እንደገባችም እንጂ ።

ያይን ግጭት

ሰው ለሰው ለሰው ለሰው
በመንገድ ላይ
ባደባባይ
ግጭት ዐይን ላይን ።
ዐይናዊ ተሳስቦ
ባይን ግርፊያ
በግር ጥድፊያ
የሩቅ ለሩቅ ተደባብሶ፡—
አንዱ ካንዱ ተጣብቀን
ባፍታ ስመመን
አብረን ቆየን ።
እስኪያላቅቀን አጣድፎ
እግራችን
እሩጫ አይደል ሕይወታችን ።

ምልምልዋ አበባ

ለልጄ
ለሠምራ

ምልምል አበባ
ሕያው አበባ
የቀኝ አገዳዋን
የግራ አገዳዋን
ፊት ሁዋላ
ፊት ሁዋላ
እያሸቀዳደመች
ዘለቀች
ዐደባባዩን ።
የሰው ክምችት
ሰነጠቀች
መሐል ለመሐል
ወዲያ ወዲህ ሳትል ።

• •

የዱር አበባ
ተክል
በድን አበባ
ከውሃ ዳር በቅላ ፤

ምሥልዋን ጥላ
ከውሃ ጠለላ
እንደምትወዛወዝ
ከድምበሩ በቅላ ፤
እንደዚያ ያለ ነገር ፤
ምልምል አበባ
ሕያው አበባ
የቀኝ አገዳዋን
የግራ አገዳዋን
እያሸቀዳደሙች
ፈካ ፈካ እያለች
ስትሄደው
ምሥልዋ ቀረው
ከሰዎቹ ዐይን ውስጥ
ያደባባዩ ስጥ ።

..

ምልምል አበባ
ሕያው አበባ
ዝቅዝቅ ባላ
ለመጋጠሚያዋ ከለላ
ትንሽ ቀሚስ ሰቅላ
ወዲያ ወዲህ ሳታይ

ያንን ዐደባባይ
ሰነጠቀች
ዐይን እያጫወተች ።

..

ምልምል አጫዋች
ሕያው አጫዋች
የጫማዋ የቡሹ ድምፅ
ችኩል ችኩል
ችኩል ችኩል
ለሕይወት ቀጠሮ
ለሕይወት ተሣሥሮ
ተፈጥሮአዊ ተሞርሙሮ ።
አይምሮ ። አይምሮ ።
እባክህ አጋጥማት
አይምሮ ።

ተመራምሮ ።

ከማይቀጥፋት
አጉል ቦታ
እያምታታ
በስሜት ጨዋታ ።

..

ምልምል አበባ

ሕያው አበባ
ቀለበት ጉትቻዎች
የትከሻዎችዋ ሸክሞች
ወዝ ወዝ
ወዝ ወዝ
ስትንቀሳቀስ
ወደፊት ስትል
ስትሄድ ።

• •

ከፍ ብሎ የራስ ክምር
አፍሮ ጠጉር
ክንብንብ
የፊትዋ ክብብ ።

• •

ምልምልዋ አፍሮ
ሕያዋ አፍሮ
በጉዞዋ
ሲሸቀዳደሙ እግሮችዋ
ራስ ክምር ፡—
ከምበል ከምበል
ከምበል ከምበል ፡—

እየራቀች ሄደች
ምሥልዋን ትታ
ላይን ትዝታ ፤
ማማር ያማራት
ልጃገረድ
በኑሮ መንገድ ።
አይምሮ ። አይምሮ ።
እባክህ አጋጥማት
አይምሮ ።
ተመራምሮ ።

ከማይቀጥፋት
አጉል ቦታ
እያምታታ
በስሜት ጨዋታ ።

ከሆቴል ቤቱ ቤት

የሴት ወንድ መናገድ
ያንዱ ሌላውን ማግባባት
እራስን ማዋደድ
ከሆቴል ቤቱ ቤት ።
ባይን ላይን ተባሮ
በገንዘብ ተሳሥሮ
የሥጋ ለሥጋ ኑሮ
ከሆቴል ቤቱ ቤት ።
ከሆቴል ቤቱ ቤት
መጉዋተት ነው ፤ መጉዋተት
በሥጋ ሰንሰለት
ዝምድና ሳይኖርበት ።

— ፻፸፯ —

የሣቅ ፍንጅት

ቀኝና ግራ እጆቹ
ትሥርሥሮቹ
ወረቀት አቅፈዋል
ቁልል
የደረት ላይ ።

• •

እሱ ተሸክሞ
የወረቀቱን ክምር
ነጠር ነጠር
ነጠር ነጠር
በርምጃ ክንድ
እየሠፈረ
ያንን ወለል
ቅልጥልጥ
ሙልጥልጥ
በናፍታ እጥበት ።

• •

የዚያ ላይ ሂደቱ

— ፻፸፯ —

ድጡ
 ድንገት
 እግሮቼን ላጥ
 ያጉን አጉን
 ወደ ላይ
 ጣሪያ ሊያሳይ ፤
 መልሶ ከመሬት
 ፍርጥ
 ወረቀት አንተርሶት
 ከወለል አላልሶት ።
 ልጅ እግሮች ነበሩ
 የተኮረኮሩ
 በነገሩ ገሩ ገሩ ።

የሕይወት ጭካኔ

በዚያ ቀና ባለ መንገድ
 አስፋልት
 (ድክምክም ያሉ እግሮች)
 ግራዋን ቀኝዋን
 ግራዋን ቀኝዋን
 አሽቀዳደመች
 ጣቢያ ጣቢያውን እያየች ፤
 ቦርሳ ቀሚስ እያፋጨች ፤
 እንደ ነገሩ ቦርሳ
 እንደ ነገሩ ቀሚስ
 ያላለቀ የግሣ ።

• •

ሁለት ጽጌ ረዳዎች ይዛለች
 (አፋርታሞች)
 ጨርሰው ያልረገዱ
 እምቡጥ ለምቡጥ ያዋደዱ ።
 እስዋም እንጂ አፋርታም
 የሚላት ፍራት ፍራት
 መቀርታም ።

• •

ምክንያቱም

በዚያ ቀና ባለ መንገድ

አስፋልት

ቸኮል ቸኮል እያለች ስትሄድ

የስሜትዋ ስሜት

ፍራት ፍራት

ፍራት ፍራት ፤

የልብዋ ትርታ

ንዝረት

ፍራት ፍራት

ፍራት ፍራት ፤

የጫማው ድምፅ

የታኮው ምት

ፍራት ፍራት

ፍራት ፍራት ፤

የባቡሩ የሩቅ ፋጨት

እሱም ፍራት ፍራት

ፍራት ፍራት

በይመጣ አይመጣ ሙግት ፤

(የሙዋርት ዐይነት ፤)

የመውደድ ስሜትዋ ውጤት ።

• •

ልትቀበል የምትሄደው

እሥረኛ ነው ፤

የሩቅ የሩቅ

የጠረፍ ወህኒ ቤት ጥብቅ ።

• •

ባንድ ጎዶሎ ቀን

እሱን

«የዝምብ ደፋር ! »

«እሚታፈር እማታፍር ! »

ብለውት

ዶሴም ሳይከፍቱለት

ዕድሜ ይፍታህ ፈርደውበት

ጠረፍ ወህኒ ቤት ሰደዱት ፤

በእሥር ሊያኖሩት ፤

ማን ያውቃል ስንት ዓመታት ።

• •

ከዚያንን ቀን ወዲህ

የሚታያት

ልጩ ራሱ ቆርቆሮ አውጥቶት

ሰውነቱ ገርጥቶት

አንጀቱ ተጣብቆት
ማታ ደክሞት
ድፍት ብሎ ሲያድር
ካፈረ አልጋ
የዝርር ።
እስከዚያን ቀን
የመቃብር ቃብር ቃብር ።

• •

ታዲያንን በቀደም
(መቼም አይደርስ የለም)
ባንድ ወረቀት
ተሻሽቶ ተሻሽቶ በደረሳት
ቀን ቆርጦላት
መምጣቴ ነው አላት ፤
የልጅነትዋ ጫጉለኛ
የሩቁ እሥረኛ
የሩቁ
የጠረፍ ወሀኒ ቤት ጥብቁ ።

• •

ይድረሱ ለጫጉላዬ ይላል
ጣሰውሽ ብሎ ፈርሞዋል ።

— ፻፹፪ —

(በድብቅ ስሞቻቸው) ፡—
ብዕሩ የሱ
ፈርማው የሱ
የምሥጢር ስሙም የነሱ ፤
እንግዲህ ምን ቀረ ?
እስከዚህ ጥርጣሬ የፈጠረ ።

• •

ሆኖም ፤
በጣም ሆኖም ፤
ምስኪንዋ ሙዋርተኛ
የሥረኛ ባልዋ ጫጉለኛ
የይመጣ አይመጣ ሙግት
ቅዝቃዜውን ለቆባት
እርስ በርሱዋ ተጠባብቃ
ከተቀባዩ ግር ግር ርቃ
ጥግ ይዛ ቆማለች
ሐዲድ ሐዲዱን ታያለች
በተማጥኖ

• •

በኩስትር ግምባር

— ፻፹፫ —

በስብስብ ከንፈር
 ባይን ቦዘዝታ
 በትክታ
 በሁለመናዋ ተማጥና
 ተማጥና ታየዋለች
 ሐዲዱን
 የባቡር መንገዱን ፡—
 ዕውነት አርገው የዛሬን
 የዛሬን ብቻ የዛሬን
 ትለዋለች
 በልብዋ ።

• •

ከተፍ ከተፍ ፤ ከተፍ
 ከተፍ ከተፍ ፤ ከተፍ
 መጣ ሲንተፈተፍ
 ባቡር
 አ. - - - አ ! ፉጨቱ
 አደበላለቀው መንደሩን
 ሰተተተተት ገባ
 ልብ እያሸበረ ፤ እያባባ
 በናፍቆት ሰቀቀን ።

• •

እስኪቆም ማን ቆይቶ
 ባይን ፍለጋ ተገናኝቶ
 ዱሮ ሰላምታ ጀምሮዋል
 ሴት ወንዱ
 በቀጠሮ መጥቶለት ዘመዱ ።
 በደቂቃ
 ባቡር ጣቢያ
 ምስቅልቅልቅልቅልቅል
 መጪ ተቀባዩ ሲቀላቀል ።

• •

ጫጉላ ብቻ ቆማለች
 ከጥጋት
 ፍራት ፍራት እንዳላት
 ብርድ ብርድ እንዳላት ።
 ላትንቀሳቀስ ቆርጣለች ፤
 ጣለው ወርዶ
 ፊቱን ከፊትዋ አዋዶ
 እኔ ነኝ እስኪላት
 እስኪያሞቃት
 እስኪያፍታታት

እና እንሂድ እስኪላት
ወደቤት እንሂድ

ቶሎ

ጽጌ ረዳዎቹን ተቀብሎ ።

..

እስከዚያ ድረስ

ቆርጣ ላትንቀሳቀስ

ቆማለች

መጪዎቹን ታያለች

አንድባንድ ፤

እንዲያው ምናልባት

ድንገቱን ምናልባት

ቀጠሮው ቢይዝላት ።

..

እንዲህ አስተውላ ውላ

ሁዋላ

ተባብላ

በነገር አመጣጥ

ሐሳብዋን አስኮብልላ

ሄደች

ባቡር ጣቢያውን ጥላ ፤

— ፻፹፯ —

ወደ እሥር ቤቱ ጉዋሮ

የበረሃ

የጠረፍ

ልትጀምር ቁፋሮ ፤

አስከሬን ልታወጣ

የዘብ ጥይት የጠጣ

ሊያመልጥ ሲል

ያ እሥረኛ ያ ባል

የሩቁ

የጠረፍ ወሀኒ ቤት ጥብቁ ።

..

እና በዚህ

በዚህ

መልስ ያገኘች መስላት

ለጣሰው ቀጥሮ መጥፋት ።

..

ያንን መልስ ይዛ

ፈዛ

ስታልመዘምዝ

የምሽቱ ድንግዝግዝ

ነጉዶ

— ፻፹፯ —

ሰውም ሄዶ ሄዶ

በማለቁ

የላጋር ድብልቅልቁ

እርጭብሎ

እርጭታው ጨኸት መስሎ

ቢቀስቅሳት

እንደወሰደ መለሳት

ሐሳቡ ፤

ደገፍ እንዳለች ከግምቡ ፡—

• •

በዚያ በላጋር ድርግምግም

በንትሪኩ ብልጭ ዝም

እጅዋ ዝሎት

አበባውን ለቆት

ወደ መሬት

እጅዋ ተንጠለጠለ

ባዕድ ዕቃ መሰለ ።

• •

ዐይንዋም ሄዶ ተላተመው

ከባቡሩ

ቀፎውን ከቆመው ፡—

— ፻፹፭ —

የበር በሩ ክፍተት

ጥቁርቁሩ

ጫማ ይመስል

የወለቀለት እግር ።

የሱ አፍ ክፍተቱ

ባዶነቱ

ባዶነትዋን አስተጋብቶት

ትላለች ፡—

ያለ ጣሰው ሕይወት

ያለ ጣሰው ሕይወት ።

• •

የመስኮቶቹም ስርጭትጭት

ያስከሬን ዐይነቶች

የጣረ ሞት

መስለዋት

የቁም ቅዠቱን አቃዣት፡—

የሰማይ መሬት ተመታቶት

(ሕይወት)

(ጨካኝ ሕይወት)

እና ቆማ ከነበረችበት

ተፈንቅላ

ፊት ሁዋላ

— ፻፹፱ —

ፊት ሁዋላ
እያሩዋሩዋጠች
የተጣሉባት መሰለች
እግሮችዋ ።

..

ባዶ እጅዋን
ብቻዋን
ያንን አስፋልት
ቀጠቀጠችው ፡—
ቀው ቀው
ቀው ቀው ።

ደሞ

የሚልም አስመሰለችው ፡—
ቁጣ ቁጣ
ቁጣ ቁጣ ፤
በቀል በቀል
በቀል በቀል ።

..

ከምኔው ደረሰች ከምኔው
ቤትዋ ?

..

ቤትዋ ፤ በሩ ዝግ ነው ፤
ቶሎ ከፈተችው
መልሳ አልዘጋችው ፤
መብራት አላበራች
ሄዳ ድፍት አለች
ካልጋ ፤

እና የሲቃ ሲቃ
ስቅስቅ ስቅስቅ
ስቅስቅ ስቅስቅ ፤
እያሰበች ያንን ጥብቅ
የወሀኒ ቤት ጥብቅ
የጠረፍ ወሀኒ ቤት ።

የግጥሞቹ አርእስቶች ጥቁም

(የቦታ ስም ያልተመለከተባቸው ሁሉ አዲስ አበባ የተጻፉ ናቸው)

የ ሁለት አካሎች ትሥርሥራት፡—በትዳር (፲፱፻፳፮፤ ሐምሌ ፲፰—፯)፤ ፳፬

ከ ሆቴል ቤቱ ቤት (አሰበ ተፈሪ፡—፲፱፻፳፬፤ ግንቦት)፤ ፻፸፯

ሊስትሮ ነኝ (፲፱፻፳፭፤ ነሐሴ ፳)፤ ፻፲፯

የ ሕይወት ሂደቱ (ሐረር፡—፲፱፻፳፭፤ ነሐሴ)፤ ፻፩

የ ሕይወት ምሥጢር ቁዋጠሮ (፲፱፻፳፯፤ ታኅሣሥ ፬)፤ ፲

የ ሕይወት ያኛው በኩል፡— ማግሥቱ (ካርቱም፡—፲፱፻፳፯፤ ኅዳር ፳፪)፤ ፲፪

የ ሕይወት ጭካኔ (፲፱፻፳፬ ሰኔ)፤ ፻፸፱
ምልምልዋ አበባ (፲፱፻፳፬፤ ሰኔ ፳፱)፤ ፻፸፩

የ ሣቅ ፍንጅት (፲፱፻፳፬፤ ኅዳር ፳፬)፤ ፻፸፯

የ ሪዝ ውስጥ ፈገግታ (ሐረር፡—፲፱፻፳፭፤ ነሐሴ ፲፰)፤ ፹፭

ስሜኑ ሲከብደኝ (፲፱፻፳፯፤ ጥቅምት ፳)፤ ፳፰
ስንፍና በሮሮ (፲፱፻፳፭፤ ሐምሌ ፴)፤ ፻፳፬

ሹዋ ብትን ተማሪ ሲለቀቅ (፲፱፻፳፭፤ ነሐሴ ፲፫)፤ ፻፯
የ ሽብር—ግርግር ማግሥት (ጭናቅሰን፡—፲፱፻፳፬ ነሐሴ ፲፪)፤ ፻፳፭

ባለጉዳይ ነበርኩ (ሐረር፡—፲፱፻፳፭፤ ነሐሴ)፤ ፹፱
በ ተራቆተ ሰማይ ከለላ (፲፱፻፳፯፤ ሰኔ ፲፪)፤ ፴

የ ተስፋ እግር ብረት (ሐረር፡—፲፱፻፳፭፤ ሰኔ)፤ ፹፯

በ ትንታግ ውጋገን (ሶዶሬ፡—፲፱፻፳፯፤ ነሐሴ ፲፯)፤ ፲፱
ትውልድ አብሮ ሲኖር (፲፱፻፳፬፤ ነሐሴ)፤ ፻፶፫
ኃጢአተኛዋ እማማ (፲፱፻፳፯፤ ሰኔ)፤ ፴፯

የ ነቢዩን ፊት አይቹ፡—በፎቶ (፲፱፻፳፯፤ የካቲት ፯)፤ ፵፰

የ አለቃና ምንዝሮች ተጋትሮ (ሐረር፡—፲፱፻፳፭፤ ነሐሴ)፤ ፹፯

በ አልጠበቁት ነገር አንጀት ሲያር (ሐረር፡—፲፱፻፳፭፤ ነሐሴ ፱)፤ ፻፲፬

አርጭ—ሰበእ (፲፱፻፳፭፤ ሐምሌ ፳፯)፤ ፻፴፩

የ አቡዬ ተራራ (ናዝሬት አዲስ አበባ መንገድ፡—፲፱፻ ፳፯፤ ነሐሴ)፤ ፳፩

የ አቦጫጫሪዎች የመጨረሻ ትምህርት (፲፱፻፳፯፤ ኅዳር ፲፯)፤ ፳፪

አንዲት ክብ ሕይወት (፲፱፻፳፭፤ ሰኔ)፤ ፻፴፫

የ አንድ ትውልድ ሙሾ (ሐረር፡—፲፱፻፳፭፡
ሐምሌ)፤ ፻፳፯

የ አኮፈኮፈ እሳተ ገሞራ (ድሬዳዋ፡—፲፱፻፳፭፡
ነሐሴ ፳፫)፤ ፹፩

የ አዲስ ግጥም ፍቅር (፲፱፻፳፭፡ ሐምሌ ፯)፤ ፻፴፪
አድካሚ የሕይወትን መልክ ፍለጋ (፲፱፻፳፯፡
ሐምሌ ፳፪)፤ ፳፪

የ እስቱዲዮው ማይክሮፎን (፲፱፻፳፭፡ ነሐሴ)፤ ፳
እንግዳዊት በእንግዳ ዓለም (?)፤ ፶፱

በ እኩለ ሌሊት ጸጥታ ከሻማ ጋር ተፋጥፎ (ሐረር፡—
፲፱፻፳፭፡ ነሐሴ ፳፪)፤ ፻፳፩

እጦት ለፋሬዎች (፲፱፻፳፯፡ ነሐሴ)፤ ፲፬
የከሰል ረመጥ ተስፈኛ (፲፱፻፳፯፡ ነሐሴ ፩)፤ ፲፭
ወዮ ለጥምቀቱ ጥሬ ድምቀት (፲፱፻፳፯፡ ጥቅምት)፤ ፸፻
የወጪጫ ወንዝ ለሰው ዕድሜ ምሳሌነት (ሐረር፡—
፲፱፻፳፭፡ ነሐሴ ፲፭)፤ ፻፫

ዋይ ዋይ ለቴቱ (፲፱፻፳፯፡ ግንቦት ፲፫)፤ ፶፮

የ ዐይን ግጭት (፲፱፻፳፬፡ ሐምሌ)፤ ፻፸፻

የ ዐይናለም ነጠላ (ሐረር፡—፲፱፻፳፭፡ ነሐሴ ፳፩)፤ ፹፫

ከ ዕለት ዕለት ተረማምዶ፡—በትዳር (፲፱፻፳፯፡
ሐምሌ ፲፰)፤ ፳፮

የ ዕረፍት ዓይነት (፲፱፻፳፭፡ ነሐሴ)፤ ፻፳፫

ዘላለማዊ ካሳ አባ ታጠቅ (፲፱፻፳፯፡ ሰኔ ፲፫)፤ ፳፱

የ ዘበት ሙዚቃ (፲፱፻፳፯፡ ሰኔ ፲፬)፤ ፳፰

የ ደሴት ነዋሪ (፲፱፻፳፭፡ ሰኔ ፲፪)፤ ፻፯

የ ድል በዓል ማለዳ (፲፱፻፳፭፡ የካቲት ፳፯)፤ ፻፵፬

በ ግድግዳ ሾላ ሥር (፲፱፻፳፯፡ ነሐሴ)፤ ፱

የ ጣቶች ክምችት (፲፱፻፳፯፡ ሰኔ ፭)፤ ፴፬

የ ጫጉላ ማግሥቱ ጉዞ (የኅዳር—የካቲት ፲፱፻፳፯)፤ ፸፫

ጭንግፍገፋ (፲፱፻፳፯፡ ኅዳር ፭)፤ ፳፯

ፀሐይዋ ስትሞተው (፲፱፻፳፭፡ ሐምሌ ፳፱)፤ ፻፳፭

ፋጤ ኢብሮ (፲፱፻፳፭፡ ሚያዝያ)፤ ፻፴፭

የ ፍግ ላይ ስጥ (፲፱፻፳፭፡ መስከረም ፳፪)፤ ፻፶